

Comunicat institucional de la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la RACV

La Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV) manifesta que el nou Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana representa un retrocés incomprensible a dia de hui per al Poble Valencià i la seua cultura. En concret nos referim a l'inclusió de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL), en l'article 41, com a ent encarregat de *"determinar i elaborar la normativa llingüística de l'idioma valencià"*.

L'AVL ha demostrat reiteradament la seua incapacitat per a resoldre el conflicte llingüístic valencià, en tant que s'ha llimitat a assumir les tesis anexionistes sense reticències i ha advocat per la defenestració de la postura que recolza la RACV de defensa de la particularitat i autonomia de la llengua valenciana.

Des de la Secció de Llengua i Lliteratura Valencianes considerem un gran erro que l'Estatut es referixca a l'AVL en el seu articulat en els tèmens que ho fa i creem que no és més que un intent de tancar en fals un conflicte que encara no està resolt en la societat valenciana ni en la Filologia Internacional per més que alguns sectors s'obstinen. Insistim en que no existix cap acord de la romanística internacional que avale l'unitat de les llengües valenciana i catalana.

L'AVL en el text estatutari valencià és un fet anòmal si observem que únicament l'Estatut d'Autonomia del País Vasc reconeix el caràcter 'consultiu' de la Real Acadèmia de la Llengua Vasca en el seu article 6.4 pero cap Comunitat impon una acadèmia i una normativa com passarà en València en el nou Estatut. Ni tan sols la Real Acadèmia Espanyola (RAE) té esta consideració en la Constitució Espanyola.

La RACV creà una comissió per a estudiar des d'un punt de vista jurídic i llingüístic la proposta de reforma de l'Estatut i comunicà, el passat 13 d'octubre, a les institucions i a les diverses forces polítiques que si be la normativa llingüística no és norma de Dret –puix només els qui tenen facultat per ad això poden promulgar normes jurídiques– en ser d'aplicació obligatòria en totes les administracions de la Comunitat Valenciana el propi Estatut convertix la normativa llingüística en norma de dret d'obligat compliment, lo qual no pot ser constitucional, i pot donar lloc, la seua aplicació, a recursos d'ampar davant del Tribunal Constitucional, interposts pels qui no compartint els criteris de la dita normativa es vegem forçats a acatar-la, se'ls nega qualsevol dret per això, o se'ls discrimine establint l'obligatorietat de seguir eixes normes per a gojar de cap dret o subvenció. A hores d'ara nos reiterem en este plantejament, vist que s'ha ignorat les nostres advertències.

L'AVL és una font de crispació que ara s'erigix com a una institució de la Generalitat Valenciana en l'Estatut pel nefast acord polític entre els dos principals partits majoritaris, és dir, Partido Popular i Partit Socialiste.

Des dels poders públics s'ha decidit seguir politisant la llengua en oficialisar la despersonalisació llingüística front al treball de centenàries institucions dedicades a l'investigació, estudi i ensenyança de la llengua valenciana, com Lo Rat Penat, la RACV i tantes atres, a les quals s'ha volgut marginar de manera premeditada i tendenciosa.

En la Ciutat de València, a 31 de març de 2006